

медичних послуг [2]. Багато лікувальних закладів стають некомерційними організаціями з значною автономією в управлінні матеріальними ресурсами, які визначаються їхньою ефективністю. Впровадження нових принципів роботи в державних установах вимагає відповідних організаційно-правових структур.

Список використаних джерел

1. Микитюк Ю.І. Оцінювання та управління вартістю інвестиційних проєктів. Вісник економіки. 2024. Вип. 2. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2024.02.226>
2. Управління системою забезпечення матеріально-технічними ресурсами в будівництві. Кол. монографія за ред. П. П. Микитюка. Тернопіль: ЗУНУ, 2022. 206 с. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/47550>

Дмитро ОКУШКО

Здобувач освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ
Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри
менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ
Жанна КРИСЬКО

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Фінансування закладів охорони здоров'я є однією з ключових складових забезпечення доступності, якості та ефективності медичних послуг. У сучасній системі охорони здоров'я України використовується багатоканальна модель, що поєднує бюджетні та небюджетні джерела фінансування. Ця система дозволяє підтримувати стабільність функціонування медичних закладів, сприяти їхньому розвитку та забезпечувати рівний доступ до медичних послуг для всіх верств населення.

Основним джерелом фінансування державних і комунальних закладів охорони здоров'я є бюджетні кошти. Це фінансування здійснюється на основі двох ключових законодавчих актів:

Бюджетного кодексу України та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні». У рамках цієї моделі:

- державний бюджет покриває витрати на загальнодержавні програми охорони здоров'я, заробітну плату медичного персоналу, закупівлю обладнання та медикаментів, а також забезпечує реалізацію політики «гроші йдуть за пацієнтом»;
- місцеві бюджети фінансують комунальні заклади охорони здоров'я, покриваючи витрати на утримання приміщень, оплату комунальних послуг і реалізацію місцевих програм у сфері охорони здоров'я.

Бюджетне фінансування забезпечує базову підтримку закладів охорони здоров'я, дозволяючи їм виконувати свої основні функції та задовольняти ключові медичні потреби населення. Завдяки централізованим фондам держава та місцеві органи влади можуть розподіляти фінансові ресурси відповідно до пріоритетів політики охорони здоров'я.

На додаток до бюджетного фінансування, у закладах охорони здоров'я використовуються джерела некомерційного самофінансування, що включають:

- фонди добровільного медичного страхування, які надають пацієнтам доступ до розширеного спектра медичних послуг і забезпечують додаткові кошти для закладів;
- благодійні внески громадян, організацій і фондів, які спрямовуються на закупівлю обладнання, ремонт приміщень та інші потреби;
- додаткові послуги, які надаються на платній основі, наприклад, діагностичні процедури або покращені умови перебування в стаціонарі.

Некомерційне самофінансування дозволяє медичним закладам отримувати ресурси для підвищення якості обслуговування, оновлення матеріально-технічної бази та впровадження інновацій.

Ключовим механізмом фінансування закладів охорони здоров'я в Україні стала діяльність Національної служби здоров'я України (НСЗУ), яка відповідає за реалізацію програми медичних гарантій.

Ця програма визначає перелік медичних послуг, що надаються громадянам безоплатно, а фінансування закладів здійснюється за договором із НСЗУ.

НСЗУ використовує багаторівневу систему тарифів, серед яких:

- Капітаційна ставка – фіксована оплата за кожного пацієнта, який отримує первинну медичну допомогу;
- Ставка за пролікований випадок – фінансування стаціонарного лікування за весь комплекс послуг, наданих під час одного випадку госпіталізації;
- Оплата за послугу – компенсація за конкретні медичні процедури;
- Глобальна ставка (глобальний бюджет) – стабільне фінансування, що базується на прогнозованих обсягах послуг;
- Додаткові виплати за якість – бонуси для закладів, які відповідають встановленим стандартам і показникам.

Ця модель стимулює заклади охорони здоров'я покращувати якість обслуговування, підвищувати ефективність роботи та відповідати сучасним вимогам медичного обслуговування.

Багатоканальна модель фінансування дозволяє розширити ресурсну базу системи охорони здоров'я, забезпечуючи її стабільність і гнучкість. Завдяки комбінації бюджетних і небюджетних джерел:

- забезпечується доступність медичних послуг для населення;
- підвищується якість і ефективність роботи закладів;
- стимулюється розвиток матеріально-технічної бази та впровадження інновацій.

Поступове вдосконалення фінансових механізмів, прозорість у розподілі коштів і підвищення ролі місцевих громад створюють умови для розвитку стійкої та ефективної системи охорони здоров'я в Україні.

Список використаних джерел

1. Карпишин Н. І. Фінансування медичних послуг: досвід зарубіжних країн і України. Економіка. Фінанси. Право. 2020. № 8. С. 9-13.

2. Квасній Л. Г. Сучасні форми фінансування закладів охорони здоров'я в Україні в контексті медичної реформи. Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія : Економіка і менеджмент. 2019. Вип. 4. С. 144-148.

Таїсія ПАЮК

здобувач освітньо-професійної програми
“Менеджмент”, ЗУНУ

Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ
Ірина СМАЧИЛО

КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В ОРГАНІЗАЦІЇ

В сучасних умовах будь-яку діяльність організації супроводжують ризики, які трактують у таких аспектах як: небезпека або загроза, можливість, невизначеність. Відповідно ризики можуть виникати з різних джерел і мати непередбачені наслідки для організації, їх фінансової стабільності, репутації та здатності досягати стратегічних цілей.

Ризики можуть бути визначені як кількісні або якісні, матеріальні або нематеріальні, залежно від того, як вони впливають на організацію. Відповідно виділяють кілька видів ризиків організацій: операційні ризики, що пов'язані з внутрішніми процесами організації, її людськими ресурсами, технологіями, обладнанням та інформаційними системами. Вони можуть виникати через помилки в роботі, порушення безпеки, технічні збої або неефективне управління внутрішніми ресурсами; фінансові ризики мають значний вплив на прибутковість та фінансову стабільність організації та охоплюють зміни у її фінансових показниках, таких як відсоткові ставки, доступ до капіталу, вплив інфляції тощо; репутаційні ризики організації пов'язані з негативним впливом на її імідж, що може виникати через негативні відгуки клієнтів, відповідного типу публікації в ЗМІ чи соціальних